Dane aktualne na dzień: 16-11-2026 01:55

Link do produktu: https://www.akwareks.pl/bojownik-samiec-rozne-odmiany-betta-splendens-p-312.html

Bojownik samiec różne odmiany - Betta splendens

Cena	**48,00 zł**
Dostępność	**Dostępny**
Czas wysyłki	**48 godzin**

Opis produktu

Bojownik samiec różne odmiany - Betta splendens

Rodzina: Osphronemidae

Bojownik lub kogucik syjamski, nazwa naukowa Betta splendens to bardzo piękna ryba akwariowa o niezwykłym zachowaniu. Gatunek ten jest jedną z najstarszych znanych ryb słodkowodnych występujących w akwariach, a tylko złota rybka ma dłuższą historię.

Wymagania i warunki:

Pojemność akwarium: zalecane minimum 40 litrów
Temperatura: 22-28 ° C
Wartość pH: 6,0-8,0
Twardość wody: miękka do średnio twardej (5-19 dH)
Rodzaj podłoża: dowolne ciemne
Oświetlenie: umiarkowane
Ruch wody: słaby lub stagnacyjny

Parametry ryb:

Rozmiar: około 7 cm.
Pokarm: produkty mięsne z dodatkami ziołowymi
Średnia długość życia: 3 do 4 lat

Pochodzenie

Azja Południowo-Wschodnia. Tajlandia, Kambodża i Wietnam.
Gatunek ten preferuje wolno płynące obszary wodne z gęstą roślinnością. Zamieszkuje tereny zalewowe dużych i średnich rzek, kanałów i zalanych pól ryżowych. Ich naturalna dieta składa się z małych skorupiaków, owadów oraz roślin i alg.

Ryba ma mocne, wydłużone ciało z krótkimi, zaokrąglonymi żebrami. Gatunki hodowane sztucznie wyróżniają się różnorodnością kolorów, wzorów, rozmiarów i kształtów płetw, które są trudne do sklasyfikowania.
Podobnie jak inne gatunki labiryntowe, walcząca ryba posiada specjalny organ znajdujący się w pysku, za pomocą którego może pobierać tlen bezpośrednio z powietrza atmosferycznego. Ta cecha pomaga rybom przetrwać w zbiornikach wodnych o niskiej zawartości tlenu.

Karmienie

Dieta powinna zawierać znaczną ilość produktów białkowych – żywą lub liofilizowaną, z dodatkiem ziołowych suplementów. W swoim domowym akwarium możesz podawać ochotki, larwy owadów, rozwielitki, artemię i inne podobne produkty, także rośliny i glony.

Istnieją pokarmy opracowane specjalnie dla ryb Betta, zawierające wszystkie niezbędne pierwiastki śladowe i witaminy. Karm raz lub dwa razy dziennie.

Gatunek ten jest doskonałym wyborem dla początkujących akwarystów oraz dla tych, którzy nie chcą zakładać dużych akwariów w domu. Jedna ryba może z powodzeniem żyć w małym zbiorniku nie większym niż 10 litrów lub nawet mniej.
Każde akwarium powinno być przykryte przykrywką, aby uniknąć przypadkowego wyskoczenia ryb. Minimalny zestaw wyposażenia składa się z filtra, aeratora, grzałki i systemu oświetleniowego.
Nie powinno zabraknąć roślin o mocnym systemie korzeniowym, z wolną przestrzenią do pływania. Obecność schronień typu kłody, groty itp. jest warunkiem koniecznym, jeśli w akwarium zamieszkuje więcej niż jedna ryba.

Nazwa "Fighting Fish" pochodzi od specjalnego zachowania między samcami. Organizują zacięte bitwy, ale jednocześnie nie są pozbawieni szlachetności. Podczas walki, gdy jeden z przeciwników musi wypłynąć na powierzchnię, aby połknąć powietrze, przeciwnik go nie atakuje, tylko przerywa walkę. Jeśli w pobliżu znajduje się inny samiec, będzie cierpliwie czekał na zakończenie zmagań, aby walczyć ze zwycięzcą, nie przystępując do żadnej z przeciwnych stron. Samice są mniej agresywne, ale mają też wewnętrzną hierarchię, dlatego słabszym osobnikom potrzebne są schronienia.
Wspólne przetrzymywanie dwóch lub więcej samców w jednym akwarium jest niedozwolone, samiec może żyć sam lub w towarzystwie samic.
Takie zachowanie znacznie ogranicza możliwości zaczepiania innych gatunków ryb. Ponieważ samiec zaatakuje każdego, kto choć trochę przypomina swojego rywala, sąsiedzi powinni więc wyglądać odwrotnie, zarówno pod względem koloru, jak i wielkości i kształtu płetw. Jasne ryby mogą zostać zaatakowane przez pomyłkę. Optymalną kombinację osiąga się na przykład z kardynałami, neonami i innymi tetrami,

Historia rozwoju gatunku

Bojownik syjamski bądź w wersji angielskiej Betta Fish to ogólna nazwa dla przedstawicieli gatunków ***Betta splendens***, Betta smaragdina, Betta imbellis i innych zamieszkujących tereny podmokłe rzek i jezior na terenie współczesnych krajów Tajlandii, Kambodży i Wietnamu, które do 1932 były częścią imperium Syjamu (w lokalnym dialekcie Muang-Tai).

Samce bojowników są wobec siebie agresywne i spotykając się, toczą zaciekłe walki celem usunięcia rywala ze swojego terytorium lub przeciwnie, przejęcia go. Po raz pierwszy tak niezwykłe zachowanie zauważyli chłopi pracujący na polach ryżowych. Zaczęli łowić ryby i przywozić dzieci do swojej wioski dla rozrywki, chociaż sami dorośli okazywali nie mniejsze zainteresowanie.
Wszystko się zmieniło, gdy zaczęli obstawiać wyniki walki ryb. Począwszy od XIX wieku walczące ryby zyskały dużą popularność w Imperium Syjamskim, aż po najdalsze zakątki. Stały się integralną częścią rozrywki okolicznych mieszkańców. Na każdym rogu można było spotkać grupę ludzi skupioną wokół wielkich glinianych kadzi, w których toczyły się walki.

Początkowo ryby łowiono na wolności, każda wioska miała swoje „specjalne” miejsca, w których można było złapać najsilniejszego najodporniejszego osobnika. Jedno z pierwszych doświadczeń długotrwałego trzymania bojowników w niewoli związane jest z handlarzami, którzy pływali po rzekach od wsi do wsi na swoich łodziach, na pół etatu, oprócz handlu organizowali walki z lokalnymi „mistrzami” . Podróże trwały kilka miesięcy i przez cały ten czas ryby były trzymane w ceramicznych miseczkach.

Kolejnym krokiem była hodowla. Aby uzyskać potomstwo, wybierano tylko zwycięzców, z potomstwa wybierano również osobniki odnoszące największe sukcesy. Z biegiem czasu ryby te zaczęły różnić się od swoich dzikich krewnych, nabrały silniejszego ciała, płetwy stały się nieco krótsze, a ogon był potężniejszy. Ryby z najbliższego naturalnego zbiornika nie mogły już z nimi konkurować. Rozpoczęła się era profesjonalnych bojowników, pojawili się zawodowi hodowcy, organizatorzy walk, testerzy poszukujący najlepszych ryb dla swoich klientów, „bookerzy” i wielu innych. Działalność ta była nawet opodatkowana od połowy XIX wieku wraz z wstąpieniem na tron nowego króla Syjamu Ramy IV, znanego ze źródeł angielskich jako Mongkut.

Znajomość Europejczyków z tymi rybami miała miejsce w momencie rozpoczęcia podbojów kolonialnych w Azji Południowo-Wschodniej. Angielscy kupcy niejednokrotnie pisali o dziwnej fascynacji okolicznych mieszkańców rybami bagiennymi, które trzymają w glinianych garnkach. Opis naukowy został po raz pierwszy przedstawiony w 1850 roku przez duńskiego zoologa i botanika Theodora Cantora, który pracował dla Kompanii Wschodnioindyjskiej i przedstawił swoje obserwacje w kilku swoich książkach. Później nadał tym rybom łacińską nazwę Macropodus pugnax. Jednak w 1910 roku dr Charles Tate Regan zauważył, że ryba o tej nazwie już istniała i zaproponował zmianę jej nazwy na Betta splendens, pod którą jest znana do dziś.

Od początku XX wieku walczące ryby zaczęły szybko rozprzestrzeniać się na całym świecie. W 1896 r. zostały sprowadzone do Niemiec, a stamtąd w 1910 r. wylądowały za granicą w Stanach Zjednoczonych.

W latach 30. XX wieku zaczęły pojawiać się dekoracyjne formy z szerokimi płetwami i jaskrawymi kolorami. Od tego czasu kierunek ten aktywnie się rozwija dzięki wysiłkowi pasjonatów i profesjonalnych hodowców. Obecnie wyhodowano ogromną liczbę wszelkiego rodzaju odmian kolorystycznych, z imponującymi płetwami w kształcie wachlarza i welonu. Przez lata hodowli temperament ryb stał się łagodniejszy, ich walki są tylko demonstracyjne i rzadko prowadzą do poważnych obrażeń.

Prawdziwe bojowniki do udziału w walkach przetrwały tylko w Tajlandii i niektórych krajach przygranicznych. Szczyt ich popularności dawno minął, ale nawet teraz w wielu wioskach i prowincjach nadal je hodują.

Uwaga: Ceny od 35 zł w zależności od odmiany